

«Жива вода для Почечуї»

Коваленко Вікторія вірш

с. Ватутіне, Черкащина

Стискаю повіддя ночі

Вдивляюсь в її голубінь.

Ніколи не звикнуть очі

До тих неземних творінь.

Я бачу. Знаю. І чую.

Як десь там, у тих світах,

Гніздо своє в'є Почечуя –

Космічний зелений птах.

Летить він поміж зірками,

Поміж барикад породи.

І крилами, мов руками,

Він б'є об солону воду.

«Жив-ди! І «Жив-ди» - голосить

Пташка по-над скалою.

Я знаю – пташина просить

Хоч краплю води живої.

Бажаю усім я серцем,

Що в грудях моїх нуртує,

Маленьке Землі озерце

Доставити Почечуї.

Я вірю, ночі одної,

Як Місяць світити буде.

Щоб сили взяти земної,

Космічні брати прибудуть.

І будуть Земні озера

В далеких світах снувати.

Й губитимуть у них пера

Маленькі почечунята...